

Základné pravdy

1. Sväté Písmo – Božie Slovo

Sväté Písmo je bezchybná plne dostatočný náš vodca ku viere a ku praxi. Tých 39 obecných kníh starého zákona a 27 kníh nového zákona je jediné slovo vdychnuté od Boha zaisťuje mravnú čistotu Božiu, Jeho vôľu a Jeho večný plán pre človeka. (1 Tes. 2. 13, 2Tim 3. 5-17, 2Peter 1. 21). Nesmieme upravovať alebo hlásať iné evanjelium iba to čo hlásali apoštolovia. (Gal. 1. 6-10) a nesmieme prikladať alebo odoberať zo Slova. (5. Moj 4. 2, 12.32, Zj 22.18-19).

2. Jeden pravdivý Boh – Svätá trojica

Veríme v jedného Boha v Otca všemohúceho, vševediaceho bez začiatku, bez konca, stvoriteľa všetkých vecí viditeľných aj neviditeľných. Boh je Duch (Jan 4. 24, SkAp 17. 24-25, 1Kor 8. 6). Veríme v jedného Pána všemohúceho, bez začiatku bez konca, to Slovo Božie, ten večný život, Ktorý bol pri Otcovi a zjavil sa nám, On pravdivý Boh, Otec budúcej večnosti, Múdrost' Božia. Ním boli stvorené všetky veci a od Neho sú všetky spravované (Ján 1. 3, 1Kor 8. 6, Kol. 1. 6-17, 1Ján 1.2, 5.20). Veríme v Ducha Svätého, Ducha Božieho alebo Ducha Kristovho, Ducha slávy, Prímluvcu, pravdivého Boha a Pána, ktorý skúma všetko aj hlbiny Boha Otca a vedie nás (Job 33. 4, Ján 14. 16-17, 16. 7-14, SkAp 13. 2-4, Rim 8. 9, 1Kor. 2. 10, 12. 11, 2 Kor. 3. 17). Neveríme v troch Bohoch ani v troch Pánoch, ale v Jedného Trojediného, ktorý pôsobí všetko a stále svojím Slovom skrze Ducha Svätého. Boh nie je Slovo, ani Slovo nie je Duch Svätý, ale každá osoba Božskosti pôsobí dokonale jednotne a harmonicky, pretože Boh je láska.

3. Božskosť nášho Pána Ježiša Krista

Boh skrze Slovo v Sv. Duchu stal sa človekom. Nesporne toto tajomstvo je veľké. (Ján 1.14, 1Tim 3.16). Keď sa náš Pán Ježiš Kristus narodil na tomto svete, mal Boha ako Otca, pretože je jednorodný Syn Boží. (Žalm 2. 7, Ján 1. 14-18). Panna Mária bola matka Pánova nášho Ježiša Krista podľa tela a tak sa stal synom človeka. Je zároveň poznán ako Boh aj človek, preto je Emanuelom (Boh s nami) (Mat. 1. 23, 1Ján 4.2, 10.14, Zj 1.13-17). Pán Ježiš Kristus, ako syn človeka sa stal na čas nižším od anjelov (Žid 2. 7-9) a povedal o sebe, že Otec je väčší ako Ja (Ján 14. 28). Pán Ježiš Kristus je večný Boží syn, žil jeden bezhriешný život na Zemi (Žid 7. 26, 1Peter 2. 22), činil zázraky (SkAp 2. 22, 10. 38). Zomrel za nás na Golg. kríži (1Kor 15.3, 2Kor 5.21). Na tretí deň vstal z mŕtvych telesne (Mat 28.6, Luk 24.39, 1Kor 15. 4), vystúpil po pravici Božej (SkAp 1. 9-11, 2.33, Filip 2.9, Žid 1.3) a príde znova v sláve zobrať svoju cirkev k sebe (Ján 14. 3, 1Tes 4.13-17), bude súdiť svet v spravodlivosti (SkAp 10.42, 17.31, Filip 2. 10-11, Zj 2. 27, 20. 12-13).

4. Koniec a zrušenie zákona starej zmluvy

Zákon starej zmluvy, služba smrti, alebo v literách vyrytá do kameňa (2Kor. 3.7). Otcovia židov ju porušili a Boh zaslúbil, že urobí novú večnú zmluvu vpísanú do srdc (skrze znovuzrodenie) (Jer 31. 31-34, 32.40, Iz 55.3, 61.8). Koniec zákona je Kristus (Rim 10.4), ten zákon zomrel (Rim 7.6) a bol zrušený (2Kor 3. 1-13).

Ten závoj zaslepenia zostáva poznaním starého zákona a je rušené skrze Krista, keď niekto obráti ku Pánovi, odoberie sa mu tento závoj (2Kor 3. 14-16). Zákon prikázani bol zrušený (Ef 2. 15), bol vymazaný a pribitý na kríž (Kol 2. 14). A pre potrebu sa deje zmena zákona (Žid 7.12), pretože sa dialo nedodržiavanie zákona (Žid 7.18) a aj zrušenie zákona (Žid 8. 13). Pretože je nemožné, aby krv býkov a kozlov mohla odobrať hriech (Žid 10.4) lebo všetko čo je zo skutkov zákona, je pod zlorečenstvom (

Gal 3.10, 5.4). Vtedy Kristus povedal, preto idem Bože činiť Tvoju vôľu. Ruší prvé aby odporučil druhé skrze svoje telo na kríži (Žid 10. 9-10). Kniha starého zákona je slovo, ktoré dal Boh a ktoré ako zákon bolo platné do príchodu Ježiša Krista, ktorý tento zákon naplnil. Po smrti na kríži Jeho krvou starý zákon prišiel ku koncu a bol zamenený novou zmluvou, zákonom viery (Rim 3. 27) a zákonom Ducha života skrze Ježiša Krista (Rim 8. 2) dokonalý a kráľovský zákon slobody (Jak 1. 25, 2. 8-12).

5. Človek – Duch, Duša, Telo

Človek bol sformovaný na obraz a podobu Božiu (1Moj 1. 26-27) majúci tri podstaty Ducha, Dušu a Telo, ktoré musia byť spravované úplne a neprestajne od prítomnosti nášho Pána Ježiša Krista (1Tes 5.23). Telo, vonkajší človek sformovaný zo zemskej hliny sa opotrebuje a navracia sa do zeme ako bolo a Duch sa navracia ku Bohu, ktorý ho dal. Toto je prvá smrť, oddelenie duše od tela (2Kor 4.16, Kazat 12.7, 1Kral 17.21-22). Duša, vnútorný a skutočný človek, ktorý má všetky vlastnosti jeho charakteru je ten, ktorý bude žiť večne či už v kráľovstve Božom, ak sa pokaja a zachová bezúhonný a jeho meno ostane zapísané v knihe života. (Filip 4.3, Zj 3.5, 6.9, 21.27). Keď neučiní pokánie a keď sa nezachová bezúhonný, bude súdený v deň súdu podľa jeho skutkov a hodený do ohnivého jazera, to je druhá smrť (Zj 20.11-15) určeným oddelením duše od prítomnosti Božej.

6. Pád človeka

Človek je vyvrcholenie stvorenstva Božieho a predmetom Jeho lásky (Ján 3.16). Človek bol stvorený na obraz a podobu Boha a bola mu daná moc nad celou zemou a nad každým zvieraťom (1Moj 1.26-28). No aj napriek tomu človek svojou vôľou prestúpil a nepodriadil sa Slovu Božiemu, padol do hriechu a získal nielen fyzickú smrť, ale aj duchovnú, ktorá je oddelením od Boha (1Moj 2.17, 3.6, Rim 5.12-19).

7. spása človeka

Boh z lásky ponúkol človeku jediný spôsob spásy, svojho syna jednorodeného Ježiša Krista, jediného spasiteľa (Ján 3.16, SkAp 4.12), ktorá sa prijíma skrze pokánie voči Bohu a v vierou v slovo nášho Pána Ježiša Krista (Luk 24.47, SkAp 20.21, Rim 10.13-15, Ef 2.8). Po tomto zázraku znovuzrodenia, ktoré sa deje Božím slovom Novej Zmluvy a skrze Ducha Svätého sa človek stáva Božím dieťaťom, jedno nové stvorenie a dedič Boží súhlasne s nádejou večného života (Ján 1.12-13, 3.3, Rim 8.17, 2Kor 5.17, 1Peter 1.3-4,23). Prijíma do vnútra istotu spasenia (Rim 8.16, 1Jan 5.10) a kráča v novom živote pravdivom, spravodlivom a svätom.

8. Vyznávanie – spoved'

Robí ho kajúci sa hriešnik pred všetkými (Mar 1.5, SkAp 19.18) alebo jeden druhému (Jak 5.16). Aby prijal odpustenie od jediného spasiteľa a vykupiteľa Ježiša Krista (SkAp 4.12, 1Jan 1.9).

9. Krst vo vode

Len čo človek prežije znovuzrodenie, musí sa dať pokrstiť (ponorenie celého tela) vo vode v mene Otca, Syna a Svätého Ducha ako dal Pán príkaz (Mat 28.19, Mar 16.16, SkAp 2.38, 8.36-38). Bezprostrednou podmienkou, aby bola jedna osoba pokrstená vo vode je, aby uveril v Krista a Jeho evanjelium a učinil pokánie zo svojich hriechov (Mar 16.16, SkAp 2.36-38), následne sa krstia ľudia, ktorí uverili a pokajali sa (SkAP 8.38). Skrze krst je človek pohrobený s Kristom v smrť a potvrdzuje ľuďom, že zomrel s Kristom a vychádza z vody do nového života. „ Pohrobený sme tedy s ním skrze krst v smrť, aby sme ako Kristus vstal z mŕtvych slávou Otcovou, tak aj my chodili v novote života „ (Rim 6. 4-7).

10. Sväté spoločenstvo – Božia vd'aka (pamiatka)

Musí sa diať presne tak, ako ju robil náš Pán Ježiš Kristus (Luk 22.17-20) a ako ju podal aj apoštolom (1Kor 11.23-26). Víno a chlieb sa stávajú telom a krvou duchovne skrze vieru (1Kor 11.27-29). Musí sa prijímať každú nedeľu (SkAp 2.42, 27, 1Kor 11.20) všetkými veriacimi, ktorí sa skutočne pokajali zo svojich hriechov a prijali Pána Ježiša Krista ako svojho osobného spasiteľa (1Kor 11. 27-32). Nekvasený chlieb a víno, ktoré prijímame je účasťou na tele a krvi Ježiša Krista (Mat 26. 17, 26-28, Mar 14. 1,22-24, Luk 22. 7,19-20, 1Kor 10.16). Pri tomto nedeľňajšom pokrme si pripomíname jedinečnú obeť Krista na kríži pre naše spasenie a oznamujeme, že veríme v Jeho druhý príchod (Luk 22.19-20, 1Kor 11.26). Toto stolovanie Pána je spoločenstvo lásky, jednotnosti a odpúšťania v cirkvi (Mat 5.23-24, Ján 13. 14-34, 1Kor 10.17).

11. Posvätenie a ovocie Ducha Svätého

Posvätenie je skutočné oddelenie sa od každého druhu hriechu a zasvätenie sa Bohu, jeden život posvätenia, „bez ktorého nikto nemôže vidieť Pána“. Slovo Božie nás učí a upomína nás, aby sme žili svätý život v prítomnom svete, ktorý sa môže uskutočniť skrze úplnú podriadenosť voči Božiemu Slovu zo silou Ducha Svätého (Rim 6.22, 2Kor 7.1, 1Tes 5.23, 2Tes 2.13, Žid 12.14, 1Peter 1. 15-16, 22). A každý, kto má túto nádej na Neho očisťuje sa tak, ako je aj On čistý (1Ján 3.3). Spoločne s posvätením ovocie Ducha Svätého musí byť viditeľné v živote veriaceho, jedno svedectvo, že Kristus žije vo veriacom (Gal 5.22, Ef 5.9). Nespravodliví nebudú dediť Kráľovstvo Božie, ani smilníci, modloslužobníci, cudzoložníci, homosexuáli, zlodeji, chamtiví, opilci, zlomyseľní, ohavní, nenásytní, vrahovia, klamári, čarodejníci, bojazliví a neveriaci (1Kor 6. 9-10, Zj 21.8, 22.15).

12. Krst v Duchu Svätom

Hneď po zážitku znovuzrodenia, musí sa kresťan vrúcne túžiť a čakať na zaslúbenie Otcovo, dar Ducha Svätého (Luk 24. 49, Ján 7. 37-39, SkAp 1. 4-5,8, 2. 38-39, 8. 12-17). Sám náš spasiteľ Ježiš Kristus je jediný, ktorý môže pokrstiť človeka Duchom Svätým a ohňom (Mat 3.11). Tým kresťan prijíma silu kráčať svätým životom a pracovať pre Pána (SkAp 4.8, 1Kor 12. 1-31, 2Tes 2. 13, 1Peter 1. 22). Zjavným svedectvom, že niekto je krstený v Duchu Svätom je rozprávanie v neznámych jazykoch, ako Duch Boží dáva vyslovovať sa (SkAp 2. 4, 10. 44-46, 19. 6, 1Kor 14. 22).

13. Dary Svätého Ducha

Hneď po krste v Duchu Svätom veriaci musia horlivo prosiť o dary Ducha Svätého (1Kor 12. 31), aby mohli žiť oslavný charizmatický život. Existujú deväť dary a Duch ich dáva tak, ako chce (1Kor 12. 7-11).

14. Cirkev

Cirkev Kristova je zhromaždenie všetkých veriacich, ktorí prijali Ježiša Krista ako osobného spasiteľa a Pána.

Je to nevesta Kristova, ktorú vydobyl na kríži a zároveň je Jeho telom a On je hlavou cirkvi. Je to cirkev živého Boha, stĺp to a pevná podstať pravdy, príbytok Boží skrze Ducha, slávnostné zhromaždenie a cirkev prvorodených, ktorí sú zapísaní v nebesiach. Cirkev je jedna neviditeľná (lebo len Pán pozná, ktorí sú Jeho), všeobecná (celosvetová), pozostávajúca zo všetkých živých, ale aj zosnulých v Pánovi znovuzrodených vykúpených krvou Kristovou a posvätených v Duchu Svätom veriacich. Iba Pán môže pridávať nové duše do svojej cirkvi (Zj 19. 7, 21. 9, 1Tim 3. 15, Ef 1. 22-

23, 5. 23, 1Kor 1. 2, Zid 12. 22-24, SkAp 2. 47). Boh prebýva na výsostiach a na svätom mieste a s tým, ktorý je skrúšený v srdci a pokorný v duchu, na chválach svojho ľudu a pri tých, ktorí zachovávajú Slovo Božie (Iz 57. 15, Žalm 22. 3, Ján 14. 23). Boh neprebýva v chrámoch učených rukou ani sa neuctieva ľudskými rukami (1Kral 8. 27, SkAp 17. 24-25). Vodca cirkvi je sám spasiteľ náš Ježiš Kristus a tí, ktorí mu slúžia sa považujú za Jeho otrokov. Cirkev nesmie byť priamo ani nepriamo závislá od nijakej organizácie, je svojhlavá a je súčasťou celosvetovej cirkvi Kristovej, ktorá pozostáva z národov, ktorí budú spasení (Zj 21. 24). Používajú Sv. Písmo a hlavne starý Grécky preklad ako svojho vodcu, má silu, jednoduchosť, duchovnosť a praktiky prvej Apoštolskej cirkvi, ktorá nikdy nepoužívala hudobné nástroje alebo iné technické nástroje, spôsoby na pozdvihnutie ducha alebo citov, ale žili jeden svätý oslávený život skrze naplňovanie Svätým Duchom. Stanovami cirkvi je Sv. Písmo a hlavne Nová Zmluva, Evanjelium Ježiša Krista (autentická Grécka pôvodina) tak, ako bola napísaná apoštolmi a verí, že celé Sv. Písmo je vdýchnuté Bohom a že je užitočné na vynaučovanie, na karhanie, na naprávanie a výchovné káznenie v spravodlivosti.

15. Služby – starší a diakoni v cirkvi

Pán dáva do cirkvi päť služieb, apoštolovia, proroci, evanjelisti, pastieri a učители, (iba mužovia, nie ženy) na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby na budovanie tela Kristovho (Ef 4. 1-13). V každej cirkvi je slúžené pastierom a starším zboru, ktorí sa zároveň nazývajú aj dozorcami (SkAp 20. 17-28, Tit 1. 5-7). Pastier a starší musia byť ženatí, „jednej ženy muž“, musia mať dobré rodiny z veriacimi deťmi a majú všetky vlastnosti, ktoré uvádza Slovo Božie (1Tim 3. 1-7, Tit 1. 5-9). Oni sa starajú a bdejú o duchovné potreby cirkvi a zotrávajú na modlitbách a v službe Slova Božieho (SkAp 6. 2-4). Pastier v cirkvi, ako aj ďalšie služby (apoštolovia, proroci, evanjelisti a učители) sú určované priamo od Pána na celý život. Starší zboru sa volia pastierom, aby mohli byť jeho spolupracovníci (Ef 4. 1-13, Tit 1. 5-9). V cirkvi zároveň slúžia aj diakoni (mužovia aj ženy), ktorí bdejú nad materiálnymi potrebami cirkvi a nad potrebami chudobných. Diakoni musia mať tie isté vlastnosti ako starší a sú vyberaní priamo od údov (tela) cirkvi (1Tim 3. 8-13, Rim 16. 1, SkAp 6. 2-6). Sv. Písmo neuvádza, ani nepredvída o arcibiskupoch a metropolitoch alebo nejaký iný stupeň predstavenstva alebo nejakej inej služby.

16. Úloha ženy v cirkvi a cudnosť

Čo sa týka spásy duše, nerozdeľujeme muža od ženy, keďže všetci musia urobiť pokánie a prijať Ježiša Krista ako svojho spasiteľa (Gal 3. 28). No v rodine určuje slovo Božie vzťah medzi mužom a ženou, ktorý znázorňuje vzťah Pána a Jeho cirkvi (1Kor 11. 3, Ef 5. 22-23, 1Peter 3. 1), to čo je uholným kameňom pre požehnaný a harmonický život. Vo vnútri cirkvi, ktorá je jednou veľkou duchovnou rodinou, úloha každého jedného je určovaná presne tak, aby vládol poriadok, nie neporiadok. Súhlasne s Božím Slovom: a) jedna žena môže podať ďalším osobám odkaz, ktorý sa jej dostáva od Boha, alebo od pastiera cirkvi. Mária Magdaléna prijíma odkaz od Pána „ ale choď ku mojim bratom a povedz im „ , a presne tak urobila. To neznamena, že Mária Magdaléna alebo ďalšie ženy sa stali učiteľkami, kazateľkami alebo apoštolkami (Ján 20. 17.18). b) ženy (tak ako všetci veriaci) musia vyznávať ľuďom, čo Pán urobil v ich živote (Ján 4. 29). c) Jedna žena môže byť použitá ako diakon v cirkvi, ktorí sa stará o materiálne potreby cirkvi a chudobných (Rim 16. 1-2). d) ženy musia spolupracovať a driebť so služobníkmi evanjelia ako robili Evodia a Syntycha (Fil 4. 2-3). e) Staršie ženy musia byť učiteľky toho čo je dobré a krásne, aby učili mladšie tomu čo je rozumné (Tit 2. 3-5). f) ženy musia pokrývať svoju hlavu keď sa modlia alebo keď prorokujú (1Kor 11. 5-6). Súhlasne s Božím Slovom ženy nesmú: a) učiť v cirkvi „ a žene nedovoľujem učiť “ (1Tim 2. 12). b) žena nesmie panovať nad mužom „ a žene nepovoľujem učiť ani vládnuť

nad mužom „ (1Tim 2. 12, Ef 5. 24). c) hovoriť v cirkvi „ ako vo všetkých cirkvách svätých, vaše ženy nech mlčia v zboroch, lebo sa im nedovoľuje hovoriť „ (1Kor 14. 33-35). Slovo Božie opisuje zároveň ako má byť jedna kresťanská žena oblečená „ v rúchu skromnom a slušnom, ozdobovať sa so stydlivosťou a rozumnosťou, nie zo zápleťami a zlatom alebo perlami alebo drahým rúchom, ale to čo sluší ženám ... , dobrými skutkami „ (1Tim 2. 9-10, 1Peter 3. 1-5, Iz 3. 16-24). Samozrejme to isté ostáva aj pre mužov kresťanov. „ Nebude na žene ničoho toho čo patrí mužovi, ani si muž neoblečie rúcha ženy, lebo ohavnosťou je Hospodinovi tvojmu Bohu každý, kto to robí „ (5 Moj 22. 5). Muž keď má dlhé vlasy, je mu to necťou, ale žena keď má dlhé vlasy, tej je to slávou (1Kor 11. 14-15).

17. Božie uzdravenie a pomazanie olejom

V Sv. písme čítame, že existujú tri spôsoby, skrze ktoré môžeme prijať Božie uzdravenie: a) skrze osobnú vieru veriaceho (Luk 8. 47-48 , Mar 9. 23). b) skrze dar uzdravovania, ktorý Pán zveril nejakému svojmu služobníkovi (SkAp 3. 6-7 , 5. 15-16, 1Kor 12. 9,28). c) skrze modlitbu starších cirkvi, keď prv pomazali chorého veriaceho olejom v mene Pánovom a veriaci musí vyznať svoje poklesky (Jak 5. 14-16 , Mar 6. 13). Božie uzdravenie je súčasť evanjelia, výsada (privilégium) všetkých veriacich a pochádza z diela zmierenia Ježiša Krista na kríži „ a Jeho ranami sme uzdravení „ (Iz 53. 4-5).

18. Zbierky na dielo Pánovo

Každý úd cirkvi sa zúčastňuje na potrebách cirkvi dobrovoľne, pretože ochotného darcu miluje Boh (1Kor 16. 1-2, 2Kor 9. 6-7). Zbierky sa zbierajú každú nedeľu (1Kor 16. 1-2). Cirkev nevyžaduje desiatky, to čo bola praktika starého zákona (4Moj 18. 20-24, 3Moj 27. 30-32). Ale každý veriaci cíti potrebu dať ochotne, pre potreby svätých a pre potreby diela Pánovho (SkAp 4. 32-35, Rim 12. 13, 2Kor 8. 12-14).

19. Sobáš

Je jedno sväté ustanovenie, ktoré ustanovil Boh v záhrade Edeme a Pán Ježiš Kristus ho požehnal osobne a musí byť počestné, súhlasné s evanjeliom (1Moj 2. 24, Mat 18. 5-6, Ján 2. 1-11, Žid 13. 4). Rodičia sú podlžny pomáhať ekonomicky – materiálne, keď sa sobášia. „ Lebo nie sú povinné deti zhromažďovať poklady rodičom, ale rodičia deťom „ (2Kor 12. 14). Rozvod je katastrofálny pre človeka, pre rodinu, spoločnosť a je škodlivý pre dielo Božie. Slovo Božie nepovoľuje rozvod pre akúkoľvek príčinu, iba pre smilstvo alebo cudzoložstvo. Ale ešte ani pri tejto príčine nepovoľuje rozvedeným sa znova zosobášiť, pokiaľ ich druh žije Mat 5. 31-32, 19. 8-9, Rim 7. 2-3, 1Kor 7. 10-11, 39). Iba smrť môže rozdeliť manželstvo a iba vtedy ten, ktorý ostáva živý sa môže zosobášiť (1Kor 7. 39). Preto aj Slovo Božie nepredvída a cirkev nedáva rozvod.

20. Vytrhnutie cirkvi – blahoslavená nádej

Jeden deň a hodinu, ktorá je známa iba Otcovi (Mat 24. 36, Mar 13. 32). Sám Pán zostúpi z neba vychvátiť svoju nevestu. Tí, ktorí zosnuli v Kristovi, budú vzkriesení najprv neporušiteľní a potom my živí, ktorí zostaneme, budeme premenení a spoločne z nimi vychvátení do oblakov v ústrety Pánovi do povetria atak budeme navždy s Pánom. Toto je očakávaná blahoslavená nádej cirkvi (1Tes 4. 15-17, Rim 8. 11-23, 1Kor 15. 51-54, Tit 2. 13).

21. Veľké súženie

Hneď po tomto vychvátení cirkvi antikrist, človek hriechu, syn zatratenia bude zjavený, aby kraloval na zemi sedem rokov. Spôsobí, aby si ľudia dali znamenie (BAR CODE 666) na svoju pravú ruku alebo na čelo a aby sa klaňali obrazu šelmy. Národ Izrael a všetci

tí, ktorí uveria počas trvania sedemročnej vlády antikrista, budú prenasledovaní od šelmy a mnohí budú zabití (Dan 9. 27, 12. 1, Iz 26. 21, Mat 24. 21, 2Tes 2. 3-12, Zj 13.1-18).

22. Druhý príchod nášho Pána Ježiša Krista na Zem

Sväté Písmo svedčí o Pánovi Ježišovi Kristovi po vychvátaní cirkvi a keď prejde sedem rokov vlády antikrista, viditeľne od všetkých ľudí na zemi, príde v oslávenom tele vzkriesenia, sprevádzaný od všetkých svojich svätých, aby kraľoval tu na zemi v spravodlivosti. Šelma a falošný prorok budú hodení do ohnivého jazera horiaceho sírou a diabol bude spútaný na tisíc rokov a bude hodený do priepasti (Zach 14. 3-4, 9, SkAp 1. 10-11, Zj 19. 11-21, 20. 4-6).

23. Posledný súd

Božie Slovo svedčí o tom, že bude posledný súd, kde bude zjavený Pán sediaci na bielom tróne a spopred Neho odíde Zem aj nebo. Vtedy všetci mŕtvy sa postavia pred trón, knihy sa otvoria a more vydá svojich mŕtvych, aj smrť a peklo vydajú svojich mŕtvych, aby boli súdení súhlasne zo svojich skutkoch. Smrť a peklo budú hodené do ohnivého jazera a každý, koho meno nie je zapísané v knihe života, bude hodený do ohnivého jazera, ktoré horí sírou spoločne zo šelmou, falošným prorokom, diablom a jeho anjeli. Toto je druhá smrť (Mat 25. 31-46, Mar 9. 43-48, Zj 19. 20, 20. 11-15, 21. 8).

24. Nové nebo a nová zem

„A nové nebesia a novú zem podľa Jeho zasľúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť „ (Iz 65. 17, 66. 22, Ján 14. 2-3, 2Peter 3. 13, Zj 21. 1)